

Påskevandring gjennom de 4 evangeliene og arkeologien:

MED JESUS FRA GOLGATA TIL OLJEBERGET

I vår moderne tid har kristne grupper, både katolikker og protestanter på nytt begynt å gå de gamle pilegrimsrutene fra Middelalderen.

Påske 2007 nærmer seg raskt,

og denne artikkel inviterer deg med på en pilegrimsvandring i Jerusalem, gjennom skriftlesning og bilder, hvor Jesus gikk lidelsens vei for oss alle fra skjærtorsdag til påskesøndag, og fram til Kristi himmelfartsdag på Oljebberget.

Vi nordmenn underviser i våre skoler om vikingkongene Harald Hårfagre, Olav Trygvasson og Olav den Hellige. Vi tror fast og sikkert at disse har levd, til tross for at arkeologien ikke har funnet et fnugg av bevis for dem, verken deres navn eller andre inskripsjoner eller deres eiendeler.

Men påskens historie, som skjedde nesten 1000 år før våre vikingkonger levde, er dokumentert grundig ved oppsiktsvekkende arkeologiske funn. Blant disse er ypperstepresten Josef Kaifas begravelsskiste, og landshøvdingen Pontius Pilatus navn på en bauta-stein og på mynter. Disse to spilte

hovedrollen bak Jesu lidelse og død.

YPPERSTEPRESTEN KAIFAS' HOVEDKVARTER

Det hele begynte i ypperstepresten Josef Kaifas hus. Bilde nr. 1 viser kirken St. Peter i Gallicantu, som er bygd over ruinene av yppersteprestens hovedkvarter. Bibelen forteller:

"Da kalte overprestene og fariseerne sammen Rådet, og de sa: «Hva skal vi gjøre? Dette mennesket gjør mange tegn. Lar vi ham holde på slik, vil snart alle tro på ham. Så kommer romerne og tar både det hellige sted og folket vårt.» En av dem, Kaifas, som var øversteprest det året, sa da: «Dere skjønner ingenting. Dere tenker ikke på at det er bedre for dere at ett menneske dør for folket, enn at hele folket går til grunne.» Dette sa han ikke av seg selv, men fordi han var øversteprest det året, talte han profetisk om at Jesus skulle dø for folket. Ja, han skulle ikke bare dø for folket, han skulle også samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. Fra denne dagen la de planer om å drepe ham. Derfor gikk ikke Jesus åpenlyst omkring blant jødene, men dro vekk derfra til en by som heter Efraim, i området nær ødemarken. Der ble han en tid sammen med disiplene.

Det var like før jødernes påskefest, og mange dro fra landet opp til Jerusalem før høytiden for å rense seg." (Joh. 11:47-55).

JESUS OG DISIPLENE HOLDER PÅSKE PÅ ØVRESALEN

Bilde nr. 2 viser trappene opp til den tradisjonelle Øvresalen:

"På den første dagen i høytiden med usyret brød, da påskelammet

3

ble slaktet, spurte disiplene ham: «Hvor vil du vi skal gå og gjøre i stand så du kan holde påskemåltid?» Da sendte han to av disiplene sine av sted og sa til dem: «Gå inn i byen! Der vil en mann som bærer en vannkrukke, møte dere. Følg etter ham, og der han går inn, skal dere si til huseieren: 'Mesteren spør: Hvor er rommet der jeg kan holde påskemåltid med disiplene mine?' Da skal han vise dere et stort rom **ovenpå**, gjort ferdig med tepper og puter. Der skal dere stille i stand for oss». (Mark. 14:12-15)

PÅSKEMÅLTID PÅ NATTVERDSALEN

Bilde nr. 3 viser Øvresalen. Bygget er fra Middelalderen, men er bygd over ruinene som tradisjonen sier var stedet hvor Jesus innstiftet nattverd og hvor pinseunderet skjedde. "Disiplene gikk da av sted og kom inn i byen. De fant det slik som han hadde sagt, og de gjorde i stand påskemåltidet. Da det ble kveld, kom Jesus dit med de tolv. Mens de var til bords og spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg » en som spiser sammen med meg.» Da ble de bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg?» Han svarte: «Det er en av de tolv, en som dyppe i fatet sammen med meg. For Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham, men ve det mennesket som forråder

4

5

6

7

8

Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.»

Mens de holdt måltid, tok han et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: «Ta imot, dette er min kropp.» Og han tok et beger, takket, ga dem, og de drakk alle av det. Og han sa til dem: «Dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange. Sannelig, jeg sier dere: Aldri mer skal jeg drikke av vintreets frukt før den dagen jeg drikker den ny i Guds rike.»

Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut mot Oljeberget.» (Mark. 14:16-26)

OVER KEDRON-BEKKEN TIL GETSEMANE HAGEN

Bilde nr. 4 viser trappene, som er fra Jesu tid, som gikk ned fra Øvresalen på Sions berg, og forbi yppersteprestens hovedkvarter, og over Kedron-bekken til Getsemane:

”Da Jesus hadde sagt dette, gikk han ut sammen med disiplene sine. De gikk over Kedronbekken og inn i en hage som lå der. Judas, han som forrædde ham, kjente også til stedet, for Jesus og disiplene hadde ofte kommet sammen der. Judas hentet nå vaktstyrken og noen av overprestenes og fariseernes vaktmenn, og de kom dit med fakler, lamper og våpen.” (Joh. 18:1-3)

KAMPEN I GETSEMANE

Bilde nr. 5 viser de gamle oliventrærne i Getsemane. Slike trær dør aldri, men blir ”foreldre” til nye trær. Foreldrene til disse trærne eksisterte trolig på Jesu tid.

”Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til dem: «Sett dere her, mens jeg går dit bort og ber.» Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og han ble grepet av sorg og gru. Da sa han til dem: «Min sjel er tynget til døden av sorg. Bli her og våk med meg!» Han gikk fram et lite stykke, kastet seg ned med ansiktet mot jorden og ba: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.» Da han kom tilbake til disiplene og

fant dem sovende, sa han til Peter: «Så klarte dere ikke å våke med meg en eneste time? Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak.»

Igjen, for andre gang, gikk han bort og ba: «Min Far! Kan ikke dette begeret gå meg forbi, men må jeg drikke det, så la viljen din skje.» Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. Nå forlot han dem og gikk på ny bort og ba den samme bønne for tredje gang. Så kom han tilbake til disiplene og sa: «Dere sover og hviler fremdeles? Nå er stunden kommet da Menneskesønnen skal overgis i synderes hender. Stå opp, la oss gå! Han som forråder meg, er nær.»

Og mens han ennå talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham en stor flokk som var væpnet med sverd og stokker; de kom fra overprestene og folkets eldste. Forræderen hadde avtalt et tegn med dem: «Den jeg kysser, han er det. Grip ham!» Han gikk straks bort til Jesus og sa: «Vær hilset, rabbi!» og kysset ham. Men Jesus sa til ham: «Venn, nå har du gjort ditt!» Da kom også de andre til, og de la hånd på Jesus og tok ham til fange.» (Matt. 26:36-50)

JESUS FOR YPPERSTEPRESTEN KAIFAS OG HANS SVIGERFAR

Bilde nr. 6 viser gravkisten til ypperstepresten Kaifas, som ble funnet i en gravhule i Jerusalem, nær Hinnoms dal. På sidene er hans navn Josef Kaifas inngravert både på hebraisk og arameisk.

»Vaktstyrken, kommandanten og jødernes vaktmenn grep nå Jesus, bandt ham og førte ham først til Annas. Han var svigerfar til Kaifas, som var øversteprest det året. Det var Kaifas som hadde gitt jødene det rådet at det var best om ett menneske døde for folket.

Så førte de Jesus fra Kaifas til landshøvdingens borg. Det var tidlig på morgenen. Selv gikk de ikke inn i borgen; de ville ikke bli urene, for da kunne de ikke spise påskemåltidet.» (Joh. 18:12-14,24,28)

JESUS FORHØRES AV LANDSHØVDINGEN PONTIUS PILATUS

Bilde nr. 7 viser den berømte "Pilatus-bautaen" som ble funnet i Cæsarea, som var romernes hovedstad i Jødeland. Her kan man lese navnet til keiser TIBERIUS (øverst), og i linje 2: PONTIUS PILATUS, begge navn skrevet på latinsk:

»Pilatus gikk da ut til dem og sa: «Hva er anklagen som dere fremfører mot dette mennesket?» De svarte: «Var han ikke en forbryter, hadde vi ikke overgitt ham til deg.» «Ta ham dere, og døm ham etter deres egen lov!» sa Pilatus. Men jødene svarte: «Vi har ikke rett til å ta livet av noen.» Slik skulle det ordet bli oppfylt som Jesus hadde sagt da han ga til kjenne hva slags død han skulle lide.

Pilatus gikk da inn i borgen igjen, kalte Jesus til seg og sa: «Er du jødernes konge?» Jesus svarte ham: «Sier du dette av deg selv, eller har andre sagt det om meg?» «Er vel jeg jøde?» sa Pilatus. «Ditt eget folk og overprestene har overgitt deg til meg. Hva er det du har gjort?» Jesus svarte: «Min kongsmakt er ikke av denne verden. Var min kongsmakt av denne verden, hadde mine menn kjempet for at jeg ikke skulle bli overgitt til jødene. Men min kongsmakt er ikke herfra.»

«Du er altså konge?» sa Pilatus. «Du sier at jeg er konge,» svarte Jesus. «For å vitne om sannheten er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden. Hver den som er av sannheten, hører min røst.» «Hva er sannhet?» sa Pilatus. Deretter gikk han igjen ut til jødene og sa til dem: «Jeg finner ingen skyld hos denne mannen.» (Joh. 18:29-38)

JESUS HUDSTRYKES PÅ HELLEPLASSEN, PILATUS' DOMMERSETE

Bilde nr. 8 viser fra utgravingene i Sionsøstrenes hus, der arkeologene fant Pilatus' dommersete, som ble kalt Helleplassen, - på hebraisk Gabbata.

» Pilatus grep nå Jesus og lot ham piske. Soldatene flettet en krone av torner og satte den på hodet hans,

og de la en purpurkappe om ham. Så trådte de fram for ham og sa: «Vær hilset, jødernes konge!» Og de slo ham i ansiktet. Pilatus gikk igjen ut av borgen og sa til jødene: «Jeg fører ham nå ut til dere for at dere skal forstå at jeg ikke finner noen skyld hos ham.»

Så kom Jesus ut, og han bar tornekronen og purpurkappen. Pilatus sier til dem: «Se det mennesket!» Men da overprestene og mennene deres fikk se ham, ropte de: «Korsfest! Korsfest!» Pilatus sa: «Korsfest ham dere! Jeg finner ingen skyld hos ham.» Jødene svarte: «Vi har en lov, og etter loven er han skyldig til å dø, fordi han har gjort seg selv til Guds Sønn.»

Da Pilatus hørte dette, ble han enda reddere. Han gikk inn i borgen igjen og sa til Jesus: «Hvor er du fra?» Men Jesus ga ham ikke noe svar. «Svarer du meg ikke?» sa Pilatus. «Vet du ikke at jeg har makt både til å gi deg fri og til å korsfeste deg?» Jesus svarte: «Du hadde ingen makt over meg dersom den ikke var gitt deg ovenfra. Derfor har han som har utlevert meg til deg, større skyld.» Etter dette ville Pilatus gi ham fri. Men jødene ropte: «Gir du ham fri, er du ikke keiserens venn. Den som gjør seg selv til konge, setter seg opp mot keiseren.»

Da Pilatus hørte dette, førte han Jesus ut av borgen og satte seg i dommersetet, som sto på et sted som heter Helleplassen, på hebraisk Gabbata.» (Joh. 19: 1-13)

KONGESPILLET PÅ HELLEPLASSEN

Romerne la stor vekt på at Romerriket ble styrt av keiseren. Derfra foraktet de som regel hver eneste en som prøvde å være konge, og slo fast: »Vi har ingen annen konge enn keiseren!» Romerske soldater som var stasjonert over hele Romerriket hadde endog et terningspill der man spilte "plagg" rundt de som ville være konger, der vinneren av hver runde kledde på vedkommende fange som en spottekonge. Dette gjorde trolig soldatene i Pilatus' borg med Jesus, for i en av hellene på Helleplassen Gabbata fant man

dette spottekonge-spillet, som sees her på bilde nr. 9.

"Landshøvdingens soldater tok da Jesus med seg inn i borgen og samlet hele vaktstyrken omkring ham. De kledde av ham og hengte en skarlagensrød soldatkappe på ham, flettet en krone av torner og satte den på hodet hans, og ga ham en stokk i høyre hånd. De falt på kne foran ham, hånte ham og sa: «Vær hilset, du jødernes konge!» Og de spyttet på ham, tok stokken og slo ham i hodet. Da de slik hadde hånt ham, tok de av ham kappen og kledde ham i hans egne klær. Så førte de Jesus bort for å korsfeste ham." (Matt. 27:27-31)

VIA DOLOROSA – SMERTENS OG LIDELSENS VEI

Bilde nr. 10 viser moderne pilegrimer som vandrer på gaten, kalt Via Dolorosa, der Jesus bar korset ut til Hodeskallestedet, på hebraisk Golgata:

"Så førte de ham bort. På veien grep de tak i en mann som kom inn fra landet, Simon fra Kyréne. De la korset på ham for at han skulle bære det etter Jesus.

En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt over ham. Men Jesus snudde seg mot dem og sa: «Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og barna deres. For det kommer dager da folk skal si: 'Lykkelige er de barnløse, de morsliv som ikke fødte, og de bryst som ikke ga die!' Da skal de si til fjellene: 'Fall over oss!' og til haugene: 'Skjul oss!' For gjør de slik med det grønne treet, hvordan skal det da gå med det tørre?»

Også to andre forbrytere ble ført bort for å bli henrettet sammen med ham. Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre." (Luk. 23:26-33)

JESUS BLE KORSEFETET UTEFOR PORTEN

Dagens Jerusalem har to steder som man hevder er Golgata og Jesu grav. Det katolske Golgata ligger inne i byen, mens protestantenes "Gordons Golgata med Garden

Tomb" (Gravhagen) ligger utenfor byen.

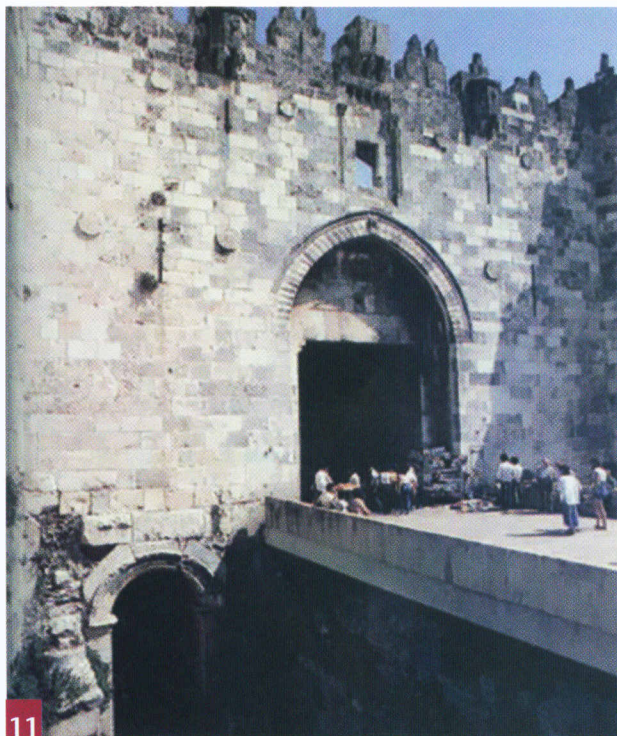
De som holder på at det katolske Golgata er det riktige stedet, hevder at dette lå utenfor byen på Jesu tid. Men Gordons Golgata og Gravhagen, ligger like utenfor Damaskusporten, som sees her på bilde nr. 11. Legg merke til den gamle romerske porten nederst til venstre under Damaskusporten. Det kan bety at Jerusalems bymur lå langt utenfor det katolske Golgata:

"Derfor led også Jesus utenfor porten, for å hellige folket ved sitt eget blod". (Golgata lå utenfor bymuren. Se Joh. 19:20). (Hebr. 13:12)

HODESKALLESTEDET LIKE UTEFOR DAMASKUSPORTEN

Bilde nr. 12 viser Hodeskallestedet like utenfor Damaskusporten, her sett fra inne i Gravhagens nordøstlige hjørne:

"Så tok de Jesus med seg. Han bar selv korset sitt og gikk ut til det stedet som heter Hodeskallen, på hebraisk Golgata. Der korsfestet de ham, og sammen med ham

to andre, en på hver side og Jesus mellom dem. Pilatus hadde laget en innskrift og festet til korset. Den lød: «Jesus fra Nasaret, jødernes konge.»

Siden stedet der Jesus ble korsfestet, lå nær byen, og innskriften var på hebraisk, latin og gresk, leste mange av jødene denne innskriften. Jødernes overprester sa da til Pilatus: «Skriv ikke: 'Jødernes konge', men skriv: 'Dette er han som sa: Jeg er jødernes konge'.» Pilatus svarte: «Det jeg skrev, det skrev jeg.» (Joh. 19:17-22)

JESUS FRA NASARET JØDENES KONGE KORSESTES

Bilde nr. 13 viser et generelt bilde av Hodeskallestedet, før en stor bussterminal ble bygd, som nå stenger mye for synet. Til venstre begynner Gravhagen med klippegraven, som Bibelen sier lå nær Golgata.

Pilatus hadde skrevet: "Jesus fra Nasaret, jødernes Konge" over Jesu kors på tre språk. På latinsk var dette INRI = IESUS NAZAREUS REX IUDAEORUM. Dette brydde jødernes

ledere seg ingen ting om, men den hebraiske innskrifsjonen sjokkerte dem for her stod det: **JHVH** = JESHUA HANATZRI VEMELEK HAYEHUDIUM.

Dette var Guds eget navn, slik Han åpenbarte seg for Moses i tornebusken: **JHVH** = JAHWE eller JEHOVA = Jeg er den jeg er.

Bibelen forteller videre:

"Ved Jesu kors sto hans mor, morens søster, og Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena. Da Jesus så sin mor og ved siden av henne disippelen han elsket, sa han til sin mor: «Kvinne, dette er din sønn.» Deretter sa han til disippelen: «Dette er din mor.» Fra da av tok disippelen henne hjem til seg.

Jesus visste nå at alt var fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sa han: «Jeg tørster.» Det sto et kar der med eddikkvin. De fylte en svamp med den, satte svampen på en isopstilk og holdt den opp til munnen hans. Da Jesus hadde fått eddikkvinen, sa han: «Det er fullbrakt!» Så bøyde han hodet og utåndet.

Det var helgaften, og kroppene måtte ikke bli hengende på korset

over sabbaten, for denne sabbaten var en stor høytidsdag. Jødene ba derfor Pilatus om at beina måtte knuses på dem og kroppene bli tatt ned. Soldatene kom da og knuste beina først på den ene og så på den andre som var blitt korsfestet sammen med Jesus. Da de kom til Jesus, så de at han alt var død, og de knuste ikke hans bein. Men en av soldatene stakk ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann. Han som så det, har vitnet om det for at også dere skal tro. Hans vitneutsagn er sant, og han vet at han taler sant. Dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt: Ikke et bein skal brytes på ham. Og et annet skriftord sier: De skal se på ham som de har gjennomboet." (Joh. 19:25-37)

DET ER FULLBRAKT

Bilde nr. 14 er også et gammelt bilde av Golgata, tatt midt imot Hodeskallestedet, som tydelig viser hodeskallen. Her ble med ganske stor sikkerhet Jesu kors reist midt mellom de to røveres kors:

"Og da de kom til det stedet som

heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre. Men Jesus sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» Så kastet de lodd om klærne hans og delte dem mellom seg. Folket sto og så på, men råds-herrene hånte ham. «Andre har han frelst,» sa de, «la ham nå frelse seg selv dersom han er Guds Messias, den utvalgte!» Også soldatene hånte ham. De kom og rakte eddikkvin opp til ham og sa: «Er du jødernes konge, så frels deg selv!» For det var satt en innskrift over ham: «Dette er jødernes konge.»

En av forbryterne som hang der, spottet ham også og sa: «Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss!» Men den andre irettesatte ham og sa: «Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg? For oss er dommen rettferdig, vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.» Så sa

han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i Paradis.»

Det var allerede omkring den sjette time. Da falt det et mørke over hele landet helt til den niende time, for solen ble formørket. Forhenget i tempelet revnet etter midten, og Jesus ropte med høy røst: «Far, i dine hender overgir jeg min ånd!» «Da han hadde sagt det, utåndet han.» (Luk. 23:33-46)

«Da Jesus hadde fått edikkvinen, sa han: «Det er fullbrakt!» Så bøyde han hodet og oppgav sin ånd» (Joh. 19:30)

JESUS KRISTUS KORSEFESTET

Budskapet om Jesu kors er evangeliets sentrale budskap. Korsfestelse var romernes henrettelsesmetode, og tusener av jøder ble korsfestet i Jerusalem mellom år 10-70. Bildene nr. 15 og 16 viser funn fra korsfestelsen av en mann ved navn

Johanan Ben Hagalgol, fra omkring Jesu tid, funnet i 1968 i hans begravelseskiste utgravd på Mt. Scopus. Slike nagler holdt også Jesus til korset:

«Vi forkynner en korsfestet Kristus. Han er en snublestein for jøder og dårskap for hedninger, men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom.

Da jeg kom til dere, søsken, var det ikke med fremragende talekunst eller visdom jeg forkynnte Guds mysterium. For jeg hadde bestemt at jeg ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus og ham korsfestet.» (1.Kor. 1:23-24 og 2:1-2)

JESUS GRAVLAGT I EN NY OG UFERDIG GRAV

Bilde nr. 17 viser graven i Gravhagen nær Gordons Golgata (Hodeskallestedet). Her ser man at graven ikke var gjort ferdig, og ble heller aldri gjort ferdig. Så her må det ha blitt gravlagt en meget spesiell person:

"Josef fra Arimatea ba nå Pilatus om tillatelse til å ta ned Jesu kropp. Josef var disippel av Jesus, men i hemmelighet, fordi han var redd for jødene. Pilatus ga ham lov, og han kom og tok kroppen ned. Også Nikodemus var der, han som kom til Jesus første gang om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og aloë, omkring hundre pund. De tok da Jesu kropp og svøpte ham i linklær med den velluktende salven i, slik skikken er ved jødenes gravferder. Der hvor Jesus var blitt korsfestet, var det en hage og i den en ny grav som ingen ennå var blitt lagt i. Fordi det var helgaften for jødene, og fordi graven var så nær, la de Jesus i den." (Joh. 19:38-42)

EN STOR STEIN OG VAKTER FORAN GRAVEN

Bilde nr. 18 viser hvordan Jesu grav så ut med den store rullesteinen foran åpningen. I dag finnes bare deler av denne steinen tilbake.

"Josef tok Jesu kropp, svøpte den i et rent linklede og la den i en ny grav, som var hogd ut til ham selv i bergveggen. Så rullet han en stor stein foran inngangen og gikk. Men Maria Magdalena og den andre Maria var der. De satt rett overfor graven.

Neste dag, dagen etter forberedelsesdagen, gikk overprestene og fari-seerne sammen til Pilatus og sa: «Herre, vi er kommet til å tenke på hva denne bedrageren sa da han ennå levde: 'Etter tre dager blir jeg reist opp.' Gi derfor ordre om at graven blir godt sikret til den tredje dagen, så ikke disiplene hans skal komme og stjele ham og si til folket at han er stått opp fra de døde. Da ville vi få et nytt bedrag, verre enn det første.» Pilatus svarte: «Her har dere vaktmannskap. Gå så og sørg for vakthold slik dere finner det best.» Da gikk de av sted og sikret graven, både med segl som de satte på steinen, og med vaktmannskap.

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for

14

15

16

17

en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde.”
(Matt. 27:59-28:4)

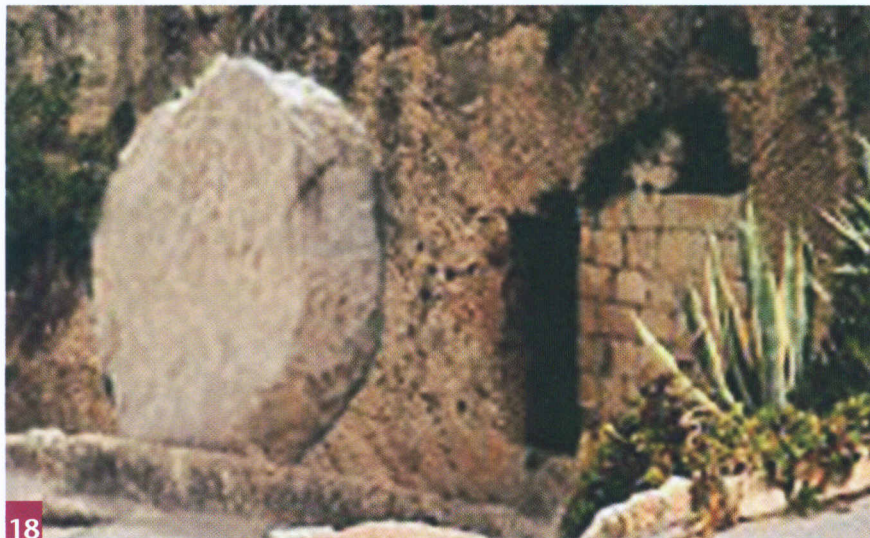
JESU SEIERRIKE OPPSTANDELSE

Bilde nr. 19 viser den vakre Gravhagen, som trolig inneholder Jesu grav. Men skulle dette, mot formodning, ikke være Jesu tomme grav, så endrer det ikke den store virkelighet: Jesus oppstod! Jesus lever!

”Tidlig om morgenen den første

dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven. Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort. Hun løper av sted og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.»

Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven. De løp sammen, men den andre disippelen løp fortare enn Peter og kom først. Han bøyde seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde”.
(Joh. 20:1-9)

18

19

HAN ER IKKE HER, KOM OG SE STEDET HVOR HAN LÅ

Bilde nr. 20 viser en gruppe Troens Bevis' partnere på vei inn i Jesu grav.

"Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham. Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp. De sa til hverandre: «Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?» Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor. Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!» (Mark. 16:1-6)

JESU AVSKJED PÅ OLJEBERGET

Bilde nr. 21 viser det høyeste punkt på Oljebjerget, der tradisjonen sier at Jesus fór opp til himmelen. Her har muslimene bygd denne moskeen, hvor det før fantes en stor kirke uten tak, - åpen mot himmelen. Murene av denne kirken sees ennå omkring den lille moskeen.

Muslimene tror også at Jesus ble tatt opp til himmelen herfra, og at han nå er i himmelen, men skal komme igjen og være dommer på oppstandelsens dag.

"Så sa han til dem: «Det var dette jeg talte om da jeg ennå var sammen med dere og sa at alt måtte oppfylles som står skrevet om meg i Moseloven, hos profetene og i Salmene.» Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå Skriftene, og han sa til dem: «Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse

for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. Dere er vitner om dette. Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovet. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye.»

Så førte han dem ut mot Betania, og han løftet hendene og velsignet dem. Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen. De falt på kne og tilba ham. Så vendte de tilbake til Jerusalem i stor glede." (Luk. 24:44-52)

JESU HIMMELFART

Bilde nr. 22 viser et fotspor i fjellet inne i moskeen på Oljebjerget. Muslimene viser dette, og sier at dette fotspor er fra da Jesus "sparket fra" og fór opp til himmelen.

Bibelen forteller at Jesu himmelfart foregikk på denne måten:

"Mens de var sammen, spurte de

21

22

ham: «Herre, er tiden nå kommet da du vil gjenreise riket for Israel?» Han svarte: «Det er ikke dere gitt å kjenne tider og stunder som min Far har fastsatt av sin egen makt. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere

skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og helt til jordens ender.»

Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres. Som de nå stirret mot himmelen mens han dro bort, sto med ett to menn i hvite klær foran dem og sa: «Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen.»

Da vendte de tilbake til Jerusalem fra den høyden som heter Oljeberget og ligger nær Jerusalem, bare en sabbatsreise unna.” (Apost. 1:6-12)

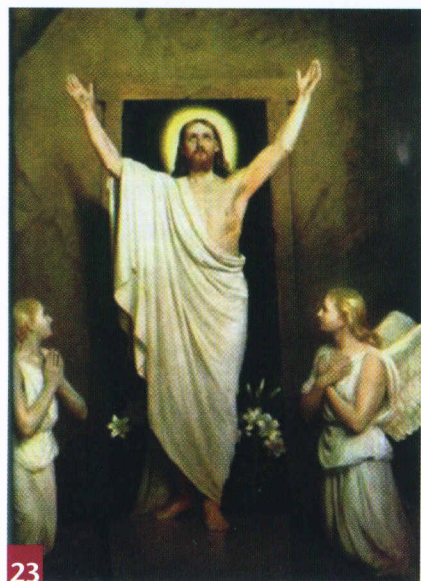
DIN LEVENDE OG OPPSTANDNE FRELSE

Det siste bildet, nr. 23 er en illustrasjon av Jesu oppstandelse. Her følger evangeliets sentrale innhold i et nøtteskall:

”Jeg kunngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynnte dere, det dere har mottatt og står på. Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynnte det, ellers blir det forgjeves at dere kom til tro. For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder som Skriftene har sagt, at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen som Skriftene har sagt, og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

Deretter viste han seg for mer enn fem hundre troende søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster.” (1.Kor. 15:1-8)

Dersom du tror disse ord, og bekjenner Jesus som din frelser og herre er du frelst for tid og evighet.

23